

GALINA LIŠHÁKOVÁ

Aj vy si itečkárky predstavujete ako introvertné čudáčky, ktoré celé dni presedia za počítačom, radšej komunikujú v kyberpriestore a majú skôr mužský mozog?

FOTO: MICHAL ŠEBEŇA

Bola som na tom rovnako. Najmä po zistení, že na Fakulte informatiky a informačných technológií študuje ročne zhruba tisíc chlapcov, ale len štyridsať štyri dievčat. Pri rozhovoroch s tromi itečkárkami som pochopila, že mám predusdy.

Sebavedomé, otvorené diskusii, nezaťažené módnym biznisom... Miestami som mala dojem, že sú ideálnymi ženami do dnešnej doby. Macherky na počítače, bez problému nájsť si zamestnanie, ktoré by zláhka prežili aj ako samoživiteľky. Vedľa priemerného plat sa v IT priemysle pohybuje okolo 1 746 eur.

Pani svojho času

Zuzana Krnáčová (23) končí štvrtý ročník na FIIT a popri tom robí systémovú administrátorku dvom zamestnávateľom. „Ak sa v mojej spoločnosti vyskytne slečna, ktorá rozpráva len o nakupovaní, nemám čo povedať, a preto asi pôsobím užavreté, i keď v skutočnosti taká nie som. Nakupovať pol dňa, to by ma asi zabilo. Väčšiu pozornosť som ochotná venovať len svojim vlasom. Snažím sa vyzerať normálne, zvyknem si dať ráno maskaru, ale som schopná vysypať smeti aj bez nej,“ smeje sa.

Dvoma klávesmi

Že si rozumie s počítačom, to zistila až na strednej škole. „Bavila ma matika

a predstavovala som si, že informatika k nej má blízko, tak som sa na ňu prihlásila.

mi išla, v y s i e cíti dobre

vážuje za pred-

komunikovať

ma matika

a predstavovala som si,

že informatika k nej

má blízko, tak som

sa na ňu prihlásila.

mi išla, v y s i e cíti dobre

vážuje za pred-

komunikovať

bavi, v súkromí aj pri práci.“ Navyše ju teší, keď niekomu dvoma

klávesmi za sekundu pomôže napríklad so zamrznutým počítačom. Ale aj to, že si sama dokáže vytvoriť internetovú stránku či internetový obchod. V budúcnosti by chcela mať vlastnú firmu a byť paňou svojho času. Zatiaľ však so sebou takmer stále nosí ľahký notebook, pre prípad, že by sa v práci niečo pokazilo a mohla by to na diaľku opraviť.

Nie je však od neho závislá. „Keď som cestovala s partiou po Karibiku a strednej Amerike, stávalo sa, že aj niekoľko dní sme k internetu nemali prístup a netrpela som tým.“ Cestovanie je to, na čo vďaka dobrej platenej brigáde Zuzana miňa najviac.

FOTO: MICHAL ŠEBEŇA

A keďže rozhodla som sa pre jej

štúdium.“ V mužskom svete

s a predstavou o itečkároch ako uzavretých čudákoch posudok. „Moji kamaráti sú spoločenski až-áž. A miňa tiež

v súkromí aj pri práci.“ Navyše ju teší, keď niekomu dvoma

klávesmi za sekundu pomôže napríklad so zamrznutým počítačom. Ale aj to, že si sama

dokáže vytvoriť internetovú stránku či internetový obchod. V budúcnosti by chcela mať

vlastnú firmu a byť paňou svojho času. Zatiaľ však so sebou takmer stále nosí ľahký notebook, pre prípad, že by sa v práci niečo pokazilo a mohla by to na diaľku opraviť.

Nie je však od neho závislá. „Keď som cestovala s partiou po Karibiku a strednej

Amerike, stávalo sa, že aj niekoľko dní sme k internetu nemali prístup a netrpela som

tým.“ Cestovanie je to, na čo vďaka dobrej platenej brigáde Zuzana miňa najviac.

Macherky

Itečkárka z drevárky

Katarína Čažká (23) v sebe spája dva svety – vyštudovala drevársku strednú školu, dodnes kreslí a fotografuje. Keď všetko dobre dopadne, čoskoro bude niekde zarezávať ako administrátorka sieti. Od umenia do sveta nových technológií prešla, lebo v nich videla budúcnosť. Keď ju prijali na FIIT, na počítači ovládala len grafický program na kreslenie v priestore. No zjavne všetko dobehla, k inžinierskemu titulu jej chýba už len rok štúdia.

Z četovania vyrástla

Katarína však rada na počítači tráví aj voľný čas. „Bavia ma adventúry – logické hry, naposledy som podľahla Poslovi smrti. Dá sa pri nich súčasne círiť logické myšlienie aj zabávať.“ V ostatných sférach kyberpriestoru sa už príliš nezdržiava. „Kedysi som si četovala s neznámymi ľuďmi a mala som priateľa, s ktorým som sa zoznámila cez internet, ale už som z toho vyrástla. Dnes mám chlapca, ktorého som stretla v bežnej realite.“

Baví ju vývoj

Na informačných technológiách ju najviac fascinuje ich vývoj. „Každú chvíľu prichádzajú s úplne nečakanými nápadmi. Bavia ma najmä inteligentné domy, v ktorých môžete napríklad prepojiť všetky spotrebiče. Dokonca nemusíte ísť ani nakupovať, keď máte pri smetnom koši na obchod napojenú čítačku čiarových kódov. Zaznamenáte na nej obaly minútových potravín a o pár dní vám ich doručia domov.“

S mužmi je mi lepšie

Zvláštna si však nepripadá v žiadnom smere: „Nepozerám sa na svet z pohľadu počítačov, cez nuly a jednotky. Keď pri programovaní musíte vedieť myslieť logicky a v daných podmienkach – čo urobím, ak sa stane toto, a čo ak sa to nestane. Nemyslím si ani, že som príliš racionálna. Zaujíma ma móda, kozmetika a nakupovanie. Medzi ženami však dlho nevydržím. Nemám rada to ich záveranie, porovnávanie, ohováranie a že sú zamerané na seba. Muži sú miene priateľskí a nápmocní. Máv viac priateľov, lebo si s nimi lepšie rozumieš.“

Počítač si vybojovala

Valíka Harvanová (23) si svoje miesto pri počítači doslova vydobila až v desiatich rokoch popri dvoch starších bratoch, ktorí sa na ňom intenzívne hrali. „Aj ja som sa chcela hrať a neskôr ma tiež začalo zaujímať, ako funguje,“ vysvetľuje, prečo ju zlákalo počítačové inžinierstvo na FIIT, kde sa ocitla v ročníku medzi deväťdesiatimi chlapcami len s jedinou spolužiačkou.

Stačí menej slov

Vrávi, že je to veľmi racionálne prostredie, čo jej vyhovuje. „Pri mužoch – technikoch sa zväčša nemusím tol'ko zamýšľať, ako čo formulovať, aby som sa ich nedotkla, stačí nám menej slov a rozumieme si. Keď aj chalani sú často veľmi emotívni...“ Napadne mi, že sa musia predhľať, aby si ich všimla. „Nemám ten dojem a ja som nikdy spolužiakov nehodnotila ako potenciálnych partnerov. Neflirtujem s každým, ani nemám pocit, že je tam o mňa väčší záujem. Pri výbere kamarátov medzi pohlaviami nerozlišujem. Pre mňa je dôležité, či si sadneme zo psychickej stránky.“

Na vesmírnej lodi

Valíka sa zameriava na hardvér a počítačové siete, čo znamená, že vie nielen to, z čoho sa počítač skladá a ako funguje, ale dokáže vytvoriť aj požiarne či bezpečnostný systém. Dva roky pracovala ako sieťová technička. Teraz vystúpila o stupienok vyššie, kde sa venuje administrácii bezpečnosti a počítačových sieti. Okrem toho pracuje v občianskom združení, kde je spoluorganizátorom odborných prednášok z praxe pre študentov. Keďže o rok štúdium končí, pýtam sa na jej vytúžené povolanie. So smiehom hovorí, že by chcela byť itečkárou na vesmírnej sci-fi lodi, ale nepokuša sa o to, lebo si myslí, že je tam veľmi úzky výber. „Reálnejšie by bolo venovať sa mikropočítačom a ich vývoju, teda malým čipom, ktoré sú umiestnené v mobilu alebo v automate na kávu, lebo to sa dá aj u nás.“

Radšej si zahrá stolovku

Pri počítači študuje aj pracuje, ale cez víkendy sa naň niekedy ani nepozrie. „Komunikáciu cez internet obmedzujem, lebo sa mi nechce písat. Radšej ju vybavím cez telefón alebo osobne. Počítačové hry hrám málo, uprednostňujem stolové hry s kamarátmi a venujem sa športovej streľbe.“

Valíka je asi aj prirodenie racionálnejšia ako emocionálna. „Keď má niečo logiku, je pre mňa o dosť jednoduchšie to pochopiť. Možno mám v tomto zmysle takpovediac mužskejší mozog, ale mužská sa určite necítim.“ Priznáva však, že módă, ktorá zaujíma väčšinu žien, ju necháva chladnou. „Bytosťne neznášam nakuponovanie – najradšej by som bola, keby som mohla otvoriť skriňu a bolo by v nej všetko, čo potrebujem. Oblečenie sa mi riešiť nechce. No predsa sa niekedy zamyslím aj nad ním, krajšie sa učešem a trošku namaľujem.“

FOTO: MICHAL ŠEBEŇA